

SKOROVŠECKO

ze SKORONIC

Bulletin o dění v obci č. 2/2011

Obsah čísla

- Slovo redakce 1
- Brouk v hlavě 2 – 4
- Moje dětství v Hýslích..... 4 – 5
- Úřední den 5 – 6
- Okénko zastupitelstva..... 6 – 7
- ČEZ Skoronicím,
občané sobě 8
- Příprava nového ÚP..... 8
- Charita Kyjov 9
- Matrika 10
- Připravované akce 10
- Hody 2011 11
- Obecní knihovna..... 11
- Jízda králů..... 12 – 13
- Tříkrálová sbírka 13
- Vinařský spolek Skoronice 14
- Mikroregion Nový Dvůr.... 15
- Duchovní slůvko..... 16
- Betlémské světlo..... 17

Slovo redakce

Zázraky se dějí. V neděli 27. listopadu v pět hodin ráno našeho času byla schválena nominace Jízdy králů na zapsání do reprezentativního seznamu kulturního dědictví lidstva a Skoronice se staly součástí kulturní mapy světa. Jedinečné ocenění tajuplného a magického obřadu je poctou generacím skoronských organizátorů a jezdců, panu Vojtěchu Holcmanovi na prvním místě. Byl to on, kdo Jízdu králů, jejíž doložené skoronské kořeny sahají až od 19. století, v roce 1943 v obci obnovil. A byl i iniciátorem vybudování památníku, který nehmotné putování královské družiny učinil v obci stálepřítomným.

Význam zápisu Jízdy králů na seznam UNESCO pro obec se ukáže teprve v době, až opadne mediální zájem a pomine krátkodobá sláva. Bude-li dál žít v myslích a srdcích Skoroňáků, jako zavazující odkaz předků a budou-li další generace udržovat tuto tradici s úctou a pokorou, stane se Jízda králů nejen vkladem malé slovácké obce do kulturního dědictví lidstva, ale i živým spojením mezi generacemi a tmelem obecního společenství. Jízdě králů věnujeme v tomto čísle vzpomínku formou výpisů z obecních kronik ilustrovaných dobovými fotografiemi. Skoronská obec je námětem zamyšlení Jožky Holcman Brouk v hlavě. Svou naléhavostí je však spíše otevřeným dopisem všem, kteří o stavu obce přemýšlejí a za atmosféru v obci cítí spoluzodpovědnost.

Obecní společenství je organismem živých lidí – s jejich různými vlastnostmi, zájmy a hodnotami. Proto jeho fungování nikdy nebylo a nebude ideální – přestože vzpomínání paní Anežky Ingrové na její dětství v Hýslích uveřejněné na str. 4 – 5. působí dojmem harmonických časů. Rozporuplnost pohledu občanů odráží i výsledky ankety na webových stránkách obce, která hodnotí práci zastupitelstva v prvním roce jeho působení. Těší nás, že téměř 55 % hlasujících spoluobčanů je s dosavadní prací zastupitelů spokojeno. Smutným dokladem nepřejícné kritiky je 21 % hlasů vyjadřujících nespokojenost, aniž by jejich nositelé využili možnosti vyjádřit konkrétní výhrady, ze kterých by jsme se mohli poučit. V okénku zastupitelstva obce vás informujeme o důležitých projektech uplynulého období, především o nejzásadnějším z nich – budování kanalizace v obci a kanalizačního sběrače.

Tématická část prosincového čísla obecního magazínu je věnována kultuře. Tato oblast tvoří základ společenského života v obci, četnost a pestrost kulturních akcí a aktivit ve Skoronicích oceňují i obyvatelé okolních obcí. Nejvýznamnějším z kulturních aktivit jsou věnovány příspěvky v druhé části tohoto čísla. Závěrečným příspěvkem je skautské pojednání o historii Betlémského světla. Ať paprsek světla z Betléma zvěstujícího narození Spasitele zažehne to lepší v nás, ať svornost a laskavost provází naše činy nejen v roce 2012.

Přeji vám pokojné a požehnané Vánoční svátky, pevné zdraví a vše dobré v novém roce.

Milí skorospoluobčané, já, Skoro-skoroňák, začnu letos tím, čím jsem loni skončil: Přáním pokojné doby očekávání a pěkných Vánoc. Už ani nevím, zda se ještě někdo v adventu baví dráním peří nebo zda v Miloticích chodí lucky či kolik lidí ještě dělá zabíjačky. Ono ty zvyky a tradice nebyly ani tak zábavou (počítám i Mikuláše), jako spíš přirozenou součástí hospodářského a liturgického roku, kdy zábava a práce šly ruku v ruce s jednotlivými měsíci, z nichž prosinec byl nejočekávanějším.

Dnes zábavu dělá hlavně televize, ten pohodlný elektronický krb naší doby, pod nímž nemusíme ani topit. Já se mu snažím vyhýbat (krom sportu, folkloru a kanálu Animal planet) a myslím, že by si ty novodobé kanály zasloužily to, co provedl někdy před čtyřiceti lety M. Lunga, když jsme zase prohráli s Rusy: zaťal do televize sekeru.

Onehdy jsem tam viděl záběry, jak se v Africe ochránci snaží zachránovat nosorožce. Nosorožec je ceněný pro svůj roh, protože nějací pitomci v Číně si myslí, že prášek z tohoto rohu má účinky na rozmnožování. Pytláci nosorožce zastřelí, uřežou jim motorovou pilou roh a nechají je tak. Ochránci je taky střílí (ale jen injekcemi na uspání), uřežou jim motorovou

pilou roh a nechají je tak. Cíl je zřejmý: Pytláci je pak nestřílí, protože nemají roh. Takže v budoucnu budou po savaně běhat nosorožci zmrzačení; ale pořád lepší, než žádní.

Tak i rodná dědina – pořád je lepší taková, jaká je, tedy se svými přirozenými mechanismy ve vztazích mezi jejími obyvateli, než žádná. Protože krajina dětství a mládí je v nás permanentně přítomná, a přesto pořád hledaná. Dokázali to v sobotu 26. listopadu rodáci, kteří se sjeli z míst od Plzně až po Ostravu. Stezky rodného kraje jsou pro nás, kteří jsme se z různých důvodů odstěhovali, ohništěm dalšího života. Skoro nikdo z nás se nezbavuje naděje na místo narození, skoro všichni jsou k němu přikováni, ať v něm zlátne obilí nebo se bělá sníh. Skoronsko bylo pro nás průpravou, jeho krajina byla utvářena také jaksi zevnitř, nejen sekýrou a pluhem, ale i písní, vyprávěním, citem pátera Aloise Brázdy, divadelními grimasami Jakuba Lva, divokými koňmi koňáka (i jeho kašlem z viržinek) Josefa Šnajdra, řečeného Válek, Vlkošskem s jedinečnou frankovkou Blažeje Lungy st. a slovem všech, kteří tu už nejsou. Vítr času však jejich stopy nesmazal. Naše husopastvy, vrby a vývozy jsou zabydleny událostmi, jejichž popis máme v hlavě jako deník. Duchovní rodokmen krajiny přesáhl hranice našich rodů, regionu i času. Dědictví i tělesné, které z hmoty přešlo do uvažování i myšlení, do dechu.

Slovo se tak ve Skoronících stalo díky tradicím, tedy divadlu, krůžku, hodům, jízdě králů a dalším, melodií, která vystupuje z prostoru našich úst do dimenze, jež nemá hranice ani tvary. Takto vybaveni jsme odešli za světlem světa a takto obohaceni se domů vracíme.

Odchodem z rodné vsi se v ní však, ať chceme nebo nechceme, stáváme do jisté míry cizinci.

V této souvislosti si musím klást otázku, zda mám právo psát do časopisu obce, v níž nemám trvalé bydliště, zda jsem oprávněn se vyjadřovat k jejím problémům. Nicméně když jsem byl požádán, tak jsem si na to troufl. Předeseílám, že jsem ochoten s každým diskutovat a brát na vědomí jeho názor, že jsem ochoten si nechat třeba i vynadat bez toho, že bych toho diskutéra potom šest roků nenáviděl. Do obecní politiky se nepletu, akorát mě bolí, že na Dědině si už skoro každý majitel domu vykopal svoji díru do silnice a silnici do původního stavu neuvedl. Ale ano, vím, že to bylo nutné kvůli kanalizaci. Už mlčím, protože se nechci zařadit mezi davy těch, kdo nadávají na vedení obce a do očí nic neřeknou. Od roku 1957, kdy byl zvolen můj otec předsedou MNV, poslouchám nepřetržitě kritiku na toho či onoho, jak to udělal blbě a že nic nedělal. Ono je lehké nadávat a psát petice, když se za to (bohudík) už netrestá, ale když byl za normalizace zlikvidován MNV Skoronice a sloučen do Vlkoše, tak kromě mého otce veřejně nikdo neprotestoval. Dnes vládnout a sloužit obci je svým způsobem náročnější než za komunistů – ti během kratičké doby po únorovém převratu v roce 1948 utlumili lidi strachem, z něhož vyrostla lhostejnost. Neschopnost sdělit rovný názor z očí do očí u řady z nás přetrvává.

V letošním roce slyším, že dědina je rozdělená a poslouchám názory jedněch vzrušených lidí na jiné rozrušené lidi. Myslím, že to není pravda, aspoň ne v tom smyslu, jak to používají dnes novinářští blběci v bulváru (národ je rozdělen na dvě nesmiřitelné poloviny kvůli jisté celebritě – přitom je mu ukradená). Totiž každá společnost a každá komunita je nějak dělená a je to normální stav, protože nejsou všichni stejní a uniformovaní. Každý člověk je originální bytostí

a každý něco umí. Pokusy vytvořit z národa jednotnou masu dělníků, rolníků a pracující inteligence (jak se psalo v novinách a říkalo na schůzích) tady byly, ale krachly.

Nedávno jsem četl knihu rozhovorů s letci a kněžími, zavřenými za války i v padesátých letech. Hlavní otázkou bylo, jak mohli během patnácti let přežít dva kriminály. Jeden letec odpověděl: „Řídil jsem se slovy Bible – čiň dobře těm, kteří tě pomlouvají.“ Jinými slovy: snaha oplácet stejnou mincí nebo touha po pomstě vede až k sebezničení. K životnímu postoji toho letce je třeba mít základ z rodiny, protože jenom z krajiny dětství roste zkušenost, která pak není jen mechanickým součtem let a skutků.

Pod dojmem těchto vět si dovoluji napsat pár postřehů, v důsledku nichž budu kamenován nejméně ze tří stran té „rozdělené“ dědiny. Počítám s tím.

V tom, že dědina není nějak dramaticky rozdělená, mě utvrzuje i to, že se letos podařilo uspořádat jízdu králů v Kyjově, hody i setkání rodáků – náročné kulturní akce. Pokud je tu nějaké rozdělení, tak pouze v tom, že se kdosi neshodne v názoru, jak tu či onu věc pořádat, což je ale přirozený a běžný konflikt v každé lidské činnosti. Jen se nesmí přenášet do osobní roviny! Je ale smutné, když v obci, která letos spolu s Hlukem, Vlčnovem a Kunovicemi dosáhla se svým obyčejem až do světové organizace, se nekonala jízda králů z uvedených důvodů skoro jedenáct let. Jízda králů je od 27. listopadu 2011 zapísána jako součást nehmotného kulturního dědictví v UNESCO.

Desítky osobností se mě ptají, kdy bude jízda králů ve Skoronicích – včera cestovatel Zikmund v divadle při premiéře hry Brouk v hlavě. Krčím rameny, ale vím, že to nebude ani příští rok, protože Dědina bude rozkopaná, aby konečně mohla být spravená. Pokud by byla za půldruhého roku opravena, tak by se jízda králů mohla konat

v roce 2013, tedy v roce sedmdesátého výročí jejího obnovení v roce 1943. Do té doby by se snad zrealizovala i užitečná myšlenka vybudovat muzeum jízdy králů.

Jízda králů i hody potřebují mimo improvizace i disciplínu, a když není, tak pevnou ruku. Výsledek potom stojí za to, protože, když pět vyslanců vyjelo letos z dolního konce kyjovského náměstí směrem k radnici, zprvu jaksi váhavě a potom cvalem, tak otcové s dětmi za krkem, lidé v oknech domů i ve špalírech kolem cesty s otevřenými ústy, sahajícími až k nemožnu, k absenci rozumu, k oproštění od reality, sledovali jak jezdci zdálky se zvětšují a přibližují, jak koňské hlavy jsou větší a větší, jak to spojení kroje, mladých mužů a ladných zvířat, které tu zůstalo v čisté podobě po staletí, je pohlcuje, jak se bílé kosárky s červenými muškátými na kloboucích pohupují v povětří. Nebránili se tito vděční diváci dát najevo svoje pocity, které umocňoval jiskřivý klepot podkov o dlažbu, protože cítili, jak ta barevná kometa krojů přichystaných s uměleckou grácií našimi stařenkami a maminkami, se jako teplá láva vlévá do jejich těl a vnitřnosti.

V životě Skoronic jsou kromě jízdy králů zvykově zakódovány též hody. Jsou klíčem k chápání smyslu života na vesnici a půdě, k pochopení druhé směny žen a chlapů, kterou konají denně kromě neděle na záhumenkách, humnech a vinohradech. Tito lidé v souladu s platným odkazem si sami chtějí zajistit svoje živobytí. Když je úroda sklizena a uskladněna ve sklepech a stodolách, tak v hody vypuká sebeuvědomění. Hodový tanec kolem káčera, kdy se při jeho krádení jakási podivná ragbyová guča přelévá po návsi sem a tam, je tajemný, když náraz stárci vystřelí nad hlavy ozdobeného káčera, aby provokovali ženáče, přespolní i jiné zloděje. Totemové zvíře, přes které si podáváme ruku s dávnými před slovanskými rituály.

Až je káčer ukraden, tak se jde v dušičkovém chladu ohříváném štamprlkami slivovice a přítomností stovek těl do sálu Obecního domu. Tam náraz z těl vyplavou i duše a následuje harmonie, smíření, chvíle okamžiku. Přes stařky na vozíku a děti v kočárcích se dostávám do prenatálního období, do slasti nevědění a nebytí. Vtrhnutí chasy na parket je velkým plátnem, které zatím nikdo nena-maloval. Mladí lidé v krojích jsou zahlceni vzájemnou přítomností, která je v těch chvílích věčná. Kroje vládnu, je jich přes sto, a všichni, i ti, co v nich nejsou, cítí rytmus, umí se v něm pohybovat a ukazují podvědomě sílu tradic. Dávno střádané slzy maminek i stařenek mění se v úsměvy nave-nek, verbuňk vydupává nové a tedy budoucí cestičky k předkům. I letos to tak bylo.

Takže napřed poděkování jménem rodáků a těch osobností, které naše akce viděly a na nich se učily (Vaculík, Rychlík, Křížan, Pitínský): Soudný člověk si uvědomuje, kdo má lví podíl na tom, že při jízdě králů se už osmadvacet roků nikomu nic nestalo – výběr a zajištění koní je věc náročná. Díky všem členům Kulturního a vlastivědného sdružení, které tyto akce v posledních letech pořádá. Až na letošní hody, ale to chtěly obě strany – bylo mně to tak řečeno do telefonu. Hody byly a chase je jedno, kdo je pořádá. Takže díky Novosadům (a Kozákům), Křížkům, Fojtíkům a Lungům (Jan je absolutní rekordman, byl stárkem třikrát) za organizaci, finanční schopnost a ochotu obětovat se při přípravě stárek a stárků.

Nyní ty postřehy: Jízda králů, tento historický opus, by neměla končit na dvoře, ale ve veřejném prostoru na Obecnáku nebo na Lúkách. Je to kolektivní dílo a každý z dědiny má právo se jít po skončení radovat a projevit díkůvzdání, že dobře dopadlo. Nota bene když víme, že při všech jízdách minulých se na

přípravě či aktivní účasti podíleli obyvatelé nejméně sto domů obce. Hody jsou také kolektivní dílo a měli bychom si vážit toho, že poslední čtyři starostové a radní, tedy J. Novosad, M. Holcmanová, B. Lunga a J. Grombíř, vždycky přidali z rozpočtu tisíce korun na to, aby se tato oslava konala. I když

hody letos pořádala trošku nečitelná (z hlediska finančněprávní subjektivity) „chasa“, tak by obec neměla prodělat dvacet tisíc, což je největší sekera v historii.

Pokud jsem Vám, milí čtenáři, nasadil brouka do hlavy, tož to jsem chtěl. Věřím, že ve věcech veřejných nebudeme prosazovat

svoje ego na úkor obce a přeju si v Novém roce, aby dědina nebyla „rozdělená“. Jinak by mohlo dopadnout naše společenství jako ti nosorožci.

Skoronice – Zlín,
druhá neděle adventní 2011
Josef Holcman

Moje dětství v Hýslích

Ráda bych tímto krátkým zamyšlením porovнала život dětí na vesnici s odstupem několika generací. Především bývalo v rodinách více dětí. V předškolním věku jsme většinu času trávili na ulici – po silnici jezdily pouze koňské a kravské potahy, auto se v Hýslích objevilo sotva jedenkrát za týden. Bavili jsme se hrou na schovávanou či na honěnou, oblíbenou zábavou bylo skákadlo, kuličky a semelo. Sportovní náradí a náčiní jsme nepotřebovali.

Místo balonu nám rodiče ušili ze starých hadrů „pucku“, skákadlo neboli panáka jsme si na kousku rovného plácku načaraly sami. Do obdélníku o osmi okénkách se házelo sklíčko a různé sestavy jsme vydrželi skákat celý den. Semelo bylo kúsek dřevěného špalíčku na obou stranách opřezaného jako tužka, který se paličkou odrážel. Komu se to podařilo 3x, získal „semela, dysa, dera“. Vyhrál ten, kdo odrazil semelo nejdál.

Vyhledávanou kratochvílí a zdrojem dětské zábavy bývaly „žebříňáky“. Rozestavené před domy sloužily jako prolézačky a tyče pro kotrmelce i jako záchrana při hře na vodníka. Naše dětství však nebyly jen hry, často jsme museli pomáhat s drobnými pracemi na hospodářství.

Mezi naše každodenní povinnosti patřilo pasení husí, což ale bylo taky spíše zábava, než práce. Dnes se mně zdá, že pasení husí bylo naše „eldorado“. Brzo ráno a stejně tak v podvečer jsme dostali krajíc nama-

zaného chleba a už se hnalo. Naší výhodou bylo sousedství s moštěnským katastrem. Na velkých lánech „na panském“ jsme nemuseli husy hlídat. Pásly se samy a my jsme se nemuseli obávat, že „zajdou do škody“. Tak jsme si vybudovali „rajčúrňu“ a mazali karty nastříhané ze starých výkresů nebo hráli hru „škatule, škatule, hejbejte se“.

Obecnou školu jsme měli dvoutřídku. 1. a 2. ročník nás učil pan řídící Hula, který byl velký vlastenec. K národnímu uvědomění a vlastenectví vedl i nás děti. Když se stala známá událost s Janem Masarykem, tak jsme se neučili. Pan řídící přinesl do školy rádio a poslouchali jsme zprávy, které jsme svým dětským rozumem příliš nechápali. On ale událost prožíval velmi emotivně a poučoval nás o její důležitosti v našich dějinách. Já jsem význam tragické smrti Jana Masaryka pochopila až mnohem později.

Na školní výlety, jak je znají dnešní děti, jsme nejezdili. Pro nás pan řídící najal některého z koňáků se žebříňákem a ten nás zavezl na nedaleký Nový Dvůr. Odtud jsme se vydali na pěší pochod po Chříbech. Cestou přes Kazatelnu a Kozla jsme dorazili k Zúbkově studánce.

Tam jsme rozdělali oheň, v kotlíku si ohřáli párky, které pro nás pan řídící nakúpil, oběd jsme zapili vodou ze studánky a vydali jsme se k domovu. Zpáteční cestu jsme už šli pěšky celou. A byla to cesta plná zážitků. Potkávali jsme školní skupiny děcek z Labut a Skalky a vzájemné škádlení musel občas usměrňovat i pan řídící. My jsme přespolní děcka častovali říkankami „Skalka, Labuty, tam sú děcka nadutý“ nebo „Labuty, Skalka, tam sú děc-

ka jak fialka“, oni nám odpovídali pokřikem „Hýsly, Hýsly, tam sú děcka jak sysli“.

Do měšťanky jsme chodili polní cestú „přes kopec“ do Ježova. Za každého počasí. Obědy se tenkrát ve školách nevařily, ze školy jsme se vraceli vyhladovělí. Pole podél cesty nabízela různé ovoce, největší pochoutkou bývala „polňačka“. Ta před námi neobstála nikdy.

Zájmové kroužky nebyly, jen pan učitel Frýbort cvičil s hudebně nadanými žáky a připravoval založení dětské dechovky. Ve stejné době začínala fungovat i organizace Pionýr. Byla jsem jedna z mála děček ze školy, které do komunisty založené dětské organizace na zákaz rodičů nechodily.

I když jsme bohatí nebyli, prožila jsem šťastné dětství. Ani v poválečných letech všeobecného nedostatku jsme hlad neměli. Oblečení po starších sourozencích jsme nosili všichni, proto kvůli oblékání nebyl nikdo terčem posměchu.

Každé období života má své radosti i problémy – dětství i stáří. S ubývajícím fyzickými silami přibývá času, který můžeme využít k radostem, na které nám dosud v životě čas nezbyval. Ve stáří většinou člověk pochopí, že štěstí a spokojenosti nepřináší blahobyť, ale vyrovnanost a smíření.

Anežka Ingrová

Úřední den

Dříve než se probudí počítač, zapínám rychlovarnou konvici. Pokud si kávu neuvařím dřív než usednu k obrazovce, přes den už si na ni nevzpomenu. Z e-mailové schránky se vysype 15 tučných řádků, polovina z nich má chudý obsah. Každodenně. Odstraňuji obchodní nabídky a pozvánky na kurzy, semináře a školení. Poštu k vyřízení přesouvám do složky, dostanu se k ní nejdřív po obědě. Rozdělují práci zaměstnancům obce, díky zkušenostem Staně Smitštika to jde rychle, přes den telefonicky kontroluji jejich práci v terénu, případně podle potřeby měníme priority. Je čas probrat úkoly s účetní paní Řihákovou. Dnes připravujeme jednání zastupitelstva – domlouváme se na podkladech, návrzích usnesení, organizaci jednání. Vše je potřeba přepracovat do čistopisu a odeslat zastupitelům k prostudování a připomínkám. Když dokončíme přípravu relace do obecního rozhlasu, je osm hodin. Čas, kdy mám dohodnutou schůzku se zástupcem České pojišťovny. Ještě, že jsem si podklady pro jednání připravil doma, pan Šimeček vchází s úderem osmé. „Přesnost je výsadou králů, dochvilnost vlastností slušných lidí“ vítám ho mezi dveřmi a uvědomuji si, že dnešní jednání nebude snadné. Platná pojišťovací smlouva je pro obec nevýhodná – pojištění kostela proti povodni mně připadá jako špatný

vtip, stejně tak pojištění obřadní místnosti na hřbitově. Hrazení škody do 5 milionů za nehody způsobené zaměstnanci obce představuje zbytečné náklady v řádu tisíců. Pan Šimeček je na jednání připravený, na nutnost snížení pojistné částky jsem ho upozornil už při domlouvání schůzky. Na moji žádost mně vysvětluje obsah jednotlivých položek pojištění, za hodinu jsme dohodnutí na změně smlouvy. Bohužel bude platit až od roku 2012, stávající smlouva platí do konce tohoto roku.

Otevírám webové stránky „Hlásná trouba“. Zástupce společnosti, která je provozuje, je ohlášený na deset hodin. Nabízí prodloužení stávající dohody na zveřejnění informací o obci Skoronice na jejich webu. Prohlížím si nepřehledné stránky s minimální návštěvností a okamžitě jsem rozhodnutý, že agenta s teplou vodou, který se chce napást na obecním rozpočtu, vyhodím hned mezi dveřmi. Blahobytně vyhlížející a arogantní tloušťák se cpe dovnitř. Nejdřív slibuje, pak vyhrožuje. Za zveřejnění informací o obci na jejich webu chce dva a půl tisíce korun. Pokud jejich služby odmítám, bude si stěžovat u mého nadřízeného. „Můj nadřízený je zákon a občané Skoronic. Vyhazování obecních peněz zákon neukládá a není ani v zájmu občanů“, vysvětluji ještě klidně. Argumentuje, že dosud obec jejich služby využívala.

„Čo bolo, bolo, terazky som starosta já“ odpovídám mu parafrází známého výroku a zvedám se na znamení, že audience končí. Už na odchodu mě dorazí větou: „Děláte, jako by jste to platil ze svého“. I tak se dnes vydělávají peníze. Protože neštěstí a podvodníci chodí většinou za sebou, vyděrače na odchodu střídá parazit. Prodejce, který nechce platit za pronájem prostor podle nové obecně závazné vyhlášky. Toho jsem skutečně vyprovodil v sedě, jeho „šunty“ nikomu ve Skoronicích neschází.

Zvoní telefon, dnes překvapivě snad první od rána. „Pane starosto na hrušce před Kristovým je roj včel. Kolem chodí děcka ze školy, musíte s tím něco udělat“. Jdu se tam podívat, cestou volám Petrovi Ingrovi, to jediný včelař, kterého znám. Obrovský roj skutečně výhruzně hučí, údajný majitel však bude doma až odpoledne. Hukot včelího roje přehlušuje zvonění mobilu. „Skorky-obec“ čtu na displeji – volá paní Řiháková. Pane starosto jsou tady pánové z AP Investingu kvůli kanalizaci. Raduji se z nečekáného, ale vítaného hosta a mažu na úřad. Probíráme výsledky výběrového řízení na stavbu kanalizace, připravujeme krizový scénář pro případ odvolání některého z účastníků řízení, domlouváme se na časovém harmonogramu stavby. Končíme ve tři hodiny, nejvyšší čas pro vyřízení pošty. Otevírám složku a s úlevou

zjišťují, že na žádný z mailů nemusím dnes reagovat. Jdu tedy zkontrolovat včely a jejich majitele. V koruně hrušky se prohání jen vítr, roj zmizel. Nepátrám kam a jdu se připravit na večerní jednání v Miloticích ohledně příspěvku na kanalizaci.

Před půl pátou přichází jako každé pondělí místostarosta Marek Vašíček. Probíráme události minulého týdne, rozdělujeme si úkoly. Marek si přebírá ke zpracování záležitosti týkající se katastru – pozemkové úpravy, územní plán obce, pronájmy obecních pozemků, technické záležitosti týkající se

kanalizace. Konzultujeme připravované smlouvy, projekty, práce na obecním domě. Dnes nás ještě čeká náročné večerní jednání v Miloticích, schůzka se starostou a členy finanční komise, kteří zpochybňují výši finančního příspěvku Milotic na budování společné kanalizace. Vzhledem k tomu, že příspěvek obce podle našich výpočtů je ve stejné výši jakou stanovila firma AP Investing, předpokládám těžké, ale korektní jednání.

Po dvou hodinách se rozcházíme, aniž by jsme se na čemkoliv domluvili. Příslib starosty obce Milo-

tice, že obec přispěje na miloticou část kanalizačního sběrače částkou 500 000 Kč je pro obec Skoronice jako investora stavby neakceptovatelný. Celková hodnota investice, která vznikne v katastru Milotice dosahuje výše 6 milionů korun, alikvotní příspěvek obce byl stanovený na 1 600 000 Kč. V osm hodin večer končí úřední pondělí. Mimořádně možná jen svou délkou a tím, že větší část problémů vyřešilo ku prospěchu občanů.

Jan Grombář, starosta obce

Okénko zastupitelstva

Kanalizace Skoronice, kanalizační sběrač a ČOV – informace o aktuálním stavu

Kanalizace v obci a sběrač (investor obec Skoronice) – 31. října 2011 převzal starosta obce Skoronice na Ministerstvu zemědělství ČR „Rozhodnutí o poskytnutí dotace a registraci akce“ Výše dotace MZe na stavbu činí 10 427 000 Kč, dotace Jihomoravského kraje bude ve výši 2 317 000 Kč. Z celkových nákladů na stavbu 23 170 000 Kč činí tedy finanční spoluúčast obcí na budování kanalizace cca 9 320 000 Kč. Po odpočtu částky 1 931 400 Kč, kterou tvoří náklady obce Skoronice na vybudování kanalizace v části Dědina, bude zůstatková částka cca 8 500 000 Kč rozdělena mezi obce Kelčany, Vlkoš, Skoronice, Milotice. Podmínkou uvedeného dělení nákladů dle počtu obyvatel obcí je podepsání smlouvy mezi investorem stavby a ostatními obcemi, které se založení DSO zavázaly ke společnému budování kanalizace.

Stavba byla oficiálně zahájena 15. listopadu přebráním staveniště firmou Strabag. V současné době je prostavěna částka 500 000 Kč – zemní práce kolem Hruškovice a nákup materiálu. Tyto výdaje budou hrazeny z dotace MZe, dotační peníze (MZe, Jmk) pokryjí náklady na stavbu pravděpodobně do poloviny roku 2012. Po jejich vyčerpání začneme stavbu financovat z prostředků obcí, případně z úvěrů. Úroky z úvěru do výše 4 % bude investorovi stavby hradit MZe. Předpokládám úvěr obce Skoronice minimálně ve výši 3 miliony.

ČOV (investor DSO Kelčany, Milotice Skoronice, Vacenovice, Vlkoš) – u této části stavby je poskytovatelem dotace Ministerstvo životního prostředí a Jihomoravský kraj. Všechny podklady pro udělení dotace byly předány na příslušné instituce, jejich

zpracování a rozhodnutí o přidělení dotace je pravděpodobné v 1. čtvrtletí 2012. V případě předpokládané výše dotace by měl podíl obcí na dofinancování akce činit 9 275 000 Kč. Podíl obce Skoronice činí dle předpokládané struktury financování částku 1 236 140 Kč. Vzhledem k tomu, že do dnešního dne složila obec Skoronice na účet DSO prostředky ve výši 1 100 000 Kč, v ideálním případě bude doplatek obce na budování ČOV ve výši cca 140 000 Kč.

Stavba ČOV v Miloticích byla zahájena v měsíci říjnu. Vzhledem k tomu, že dosud nejsou k dispozici dotační peníze, financuje stavbu do výše 20 miliónů zhotovitel stavby MSO Kyjov z vlastních prostředků.

Chodník podél hlavní silnice – vyúčtování a zhodnocení

Rekonstrukci chodníku schválilo ZO na svém zasedání dne 30. června 2011. Rekonstrukce proběhla podle projektové dokumentace zpracované Ing. Bedřichem Jurčkou v roce 2010.

Původní položkový rozpočet od projektanta byl ve výši 900 700 Kč, po úpravě se snížil na 688 000 Kč. Nejvhodnější nabídku v rámci výběrového řízení předložila firma Strabag, a. s. s náklady ve výši 467 993 Kč.

Rekonstrukce chodníku proběhla ve dnech 5. – 30. září 2011. Proti původnímu projektu byl chodník rozšířený o 10 cm, ukončení chodníku před Rajsiglovým kopíruje navazující komunikaci. Po dohodě s majiteli přilehlých pozemků a domů byly nad rámec projektu vybudovány snížené a zpevněné vjezdy k pozemkům p.č. 5, 221/8, 35, 36, a 40. V rámci rekonstrukce byla opravena rozbitá roura kanalizace a vyměněna kanalizační vpust'.

Stavba byla po dokončení předána v pondělí 3.10. 2011 bez závad. Námitku proti poměrně strmým podélným úsekům v místech přechodů na snížený obrubník vysvětlil zástupce realizátora jako jediné možné technické řešení u úzkého chodníku v nerovném terénu s prudkými vjezdy do domů.

Finanční vyúčtování:

Cena za rekonstrukci chodníku – Strabag
fa. 1190950108..... 467 993 Kč
Dotace Jmk v rámci Programu rozvoje venkova
..... 150 000 Kč
Náklady obce Skoronice..... 317 933 Kč

Projednání finančních příspěvků na žáky ZUŠ

Současný stav, kdy jsou příspěvky přiznávány pouze rodičům dětí navštěvujících hudební výuku při ZUŠ Vracov diskriminuje rodiče dětí, které navštěvují hudební výuku v jiné škole a rodiče všech dětí, které navštěvují jiné než hudební volnočasové aktivity. Proto starosta obce navrhuje zrušení tohoto příspěvku počínaje školním rokem 2011/2012 s tím, že školy poskytující hudební vzdělání skoronickým dětem mohou požádat obec o dotaci na činnost na základě předloženého projektu v rámci grantu obce.

Schválení výše příspěvku obcí na neinvestiční náklady MŠ Skoronice

Ve školním roce 2011 – 2012 navštěvuje mateřskou školu ve Skoronicích 25 dětí, většina z nich jsou mimoskoronské. V minulosti byla smlouva na příspěvek na nein-

vestiční náklady uzavřena pouze s obcí Vlkoš. Návrhem usnesení je stanovení výše příspěvku na jedno dítě pro všechny mimoskoronské děti ve výši 6 000 Kč a pověření starosty k uzavření dohody o finančním příspěvku i s obcí Milotice a městem Vracov.

Usnesení k řešení finančních příspěvků na žáky ZUŠ a smlouvám s obcemi, jejichž děti navštěvují mateřskou školkou ve Skoronicích najdete na webových stránkách obce.

Mateřská škola

Několik posledních let se mateřská škola potýká s nedostatkem místní drobtiny, která by zaplnila volná místa.

Tak i letos jsme je obsadili dětmi z okolních obcí, kde je naopak míst ve školkách nedostatek.

Sestava je opravdu pestrá.

Posuďte sami: Skoronice	12 dětí
Milotice	8 dětí
Vracov	2 dětí
Kyjov	2 dětí
Vlkoš	1 dítě

Takže máme 13 dětí dojíždějících. A že jsou i nejmladší je nasnadě, protože kde si mohou vybírat, volí starší. Z celkového počtu 25 dětí máme 11 tříletých a to je opravdu dost!

Adaptace se tímto prodloužila, ale snad jsme už za vodou. Dodržování dohodnutých pravidel je u tak malých dětí běh na delší trať, ale i to společně zvládneme!

Děti jsou stále v pohybu, zklidnit je není problém. Ale upoutat pozornost je umění, které se nám kupodivu daří. Osvědčilo se nám mluvené slovo ve všech podobách: komunitní kruh, diskusní kruh, čtená pohádka. Tu měly děti i v „přímém přenosu“, když k nám zavítalo divadélko Rolničky, které u nás znovu vystoupí v nejbližší době se svým vánočním představením.

Besídka na Vánoce patří už k tradici naší školky. Tak až zazvoní zvoneček a rozsvítí se stromeček, sejdem se zase s dětmi a rodiči při zpěvu koled, ve vánoční náladě a v momentální pohodě.

At' ta pohoda vydrží i v novém roce 2012!

ČEZ Skoronicím, občané sobě – úprava veřejných prostranství

Díky podpoře Nadace elektrárenské společnosti ČEZ ve výši 131 800 Kč jsme v době od 25. října do 14. listopadu ve spolupráci se zahradnictvím Lattenberg realizovali projekt ozelenění veřejných prostranství. Na sedmi místech v obci – za obchodem, vedle pohostinství a v letní zahrádce hospody, vedle budovy bývalé školy, v okolí obecního domu, v parčíku kolem obecního sklepa, u rybníka, v letním areálu na Lúkách – jsme odstranili náletové a přestárlé dřeviny a vysadili nové stromy a keře. V rámci projektu bylo vysazeno 30 stromů (lípa malolistá, javor mléč, jasan ztepilý, hrušeň okrasná, javor klen, jeřáb ptačí) a 90 keřů (zimoztráz, pustoryl, vajgélie růžová, keřové růže a další). Děkujeme všem, kteří se na realizaci projektu podíleli. Na jaře upravíme v rámci projektu podpořeného MAS Kyjovské Slovácko prostranství pod lípou Na Kanále včetně rekonstrukce studny.

Příprava nového územního plánu

Územní plán obce vymezuje veřejný zájem na využití území a klade si za cíl racionalizaci prostorového a funkčního uspořádání území v krajině a jejího využití. Platný územní plán obce Skoronice byl schválen před účinností nového stavebního zákona č. 183/2006 Sb. a proto pozbývá platnost v roce 2015. Vzhledem k tomu, že pořízení nového územního plánu vyžaduje z důvodu zákonných lhůt a náročnosti jeho tvorby časové období 1 až 2 roky, rozhodlo zastupitelstvo obce o pořízení nového územního plánu již teď, v době kdy většina potenciálních pořizovatelů a zpracovatelů ÚP ještě není zahlcena požadavky dalších obcí a má relativně volné kapacity a zároveň je možné čerpat dotace Jihomoravského kraje na jeho pořízení. Zastupitelstvo obce schválilo jako pořizovatele územního plánu Úřad územního plánování Kyjov, který ve spolupráci s určeným zastupitelem zpracovává návrh zadání ÚP, ke kterému může každý v zákonné lhůtě uplatnit své připomínky. V návrhu zadání ÚP se stanoví hlavní cíle a požadavky na zpracování návrhu ÚP. Zadání i návrh ÚP následně schvaluje zastupitelstvo obce. Nový územní plán bude vyhotoven na základě nové zákonné úpravy a bude vytvářet předpoklady pro další udržitelný rozvoj obce. Aby tak tomu skutečně bylo, obracíme se na vás, vážení občané, s anketou ve které můžete vyjádřit své názory, postřehy a připomínky a zapojit se tak aktivně do jeho přípravy. Odpovědi na anketní otázky (které jsou k dispozici i na webu obce) odevzdávejte prosím na obecní úřad do 9. ledna 2012. Za vaši aktivní účast na přípravě návrhu zadání územního plánu obce Vám předem děkujeme.

Anketa občanů k návrhu územního plánu obce

1. Priority obce

- Co očekáváte od návrhu ÚP ve vztahu k vaší představě o rozvoji obce?
- Jakou máte představu o formě a rozsahu regulace územním plánem (co by se mělo chránit, co ne)?

2. Charakteristický obraz obce

- V čem si myslíte, že je obec Skoronice „dobrá“?
- V čem si myslíte, že je obec Skoronice lepší než ty ostatní?
- V čem myslíte, že naše obec zaostává?

3. Občan

- Existují v obci osobnosti, které mají vliv na obecní názor?
- Jaké jsou v obci významné zájmové skupiny?
- Jaké jsou v obci významné podnikatelské subjekty?
- Chcete se zapojit do prací na vzniku nového ÚP?

4. Možnosti obce

- Jaké „poruchy“ komplikující váš život v obci vnímáte?
- Co by dokázalo tyto poruchy odstranit?
- Jaký konkrétní čin byste v obci uvítal v dohledné době?
- Jaké máte oblíbené místo v obci?
- Jaké je Vaše nejméně oblíbené místo v obci?

5. Jaký je váš názor na záměr zastupitelstva obce?

- Zahrnout území zadních traktů pravostranných domů Dědiň (mlatevny směrem od Vlkoše, polní trať Záhumenice) do zastavitelného území obce?
- Změnit kvalifikaci území tratí Za kaplí a Přední kusy (od nově postaveného domu Lungových směrem k areálu bývalého zemědělského družstva) ze stávajícího výhledu na plochy obytné?
- Rozšířit plochu pro výstavbu sklepů v trati Vinohrádky vlevo od Fojtíkova sklepa a změnit stávající kvalifikaci lesní plocha na plochy a objekty rekreační, vinné sklepy?

Vážení a milí spoluobčané,

blížící se konec roku je dobrou příležitostí poděkovat zástupcům samospráv, sponzorům, dárcům a všem dobrovolníkům na všech úrovních, kteří nám pomáhají zvládat velké množství úkolů, kterých v oblasti sociální a zdravotní každoročně přibývá. Vám všem, kdo činnost charity jakýmkoliv způsobem podporujete, upřímně děkujeme. Přejeme Vám pozhnané, radostné a pokojné prožití vánočních svátků a uživatelům našich služeb aby i v novém roce 2012 byli šťastni a s naší prací spokojeni.

„Ať nejen vánoční svátky nám dávají dostatek prostoru k zastavení každodennosti; ale ať i v novém roce najdeme čas a odvalu k obdarování toho, kdo naši pomoc, přítomnost a podanou ruku právě teď potřebuje.“

pracovníci Charity Kyjov

Tříkrálová sbírka

Milí rodiče a děti! Blíží se Tříkrálová sbírka, která proběhne v našem děkanátu ve dnech 7. – 8. ledna 2012. Rodiče, chceme Vás opět poprosit o Vaši milou a vstřícnou spolupráci a motivaci dětí k této akci, protože úspěch této sbírky velkou měrou záleží i na nich. Aktivně se můžete zúčastnit i Vy, Vaši příbuzní a přátelé (již od patnácti let věku), ať už jako vedoucí skupinek nebo při organizaci přípravy – vítána je zkrátka jakákoliv Vaše pomoc.

Poslání Charity

Základním posláním Charity je milosrdná pomoc potřebným lidem, jejich podpora a doprovázení v duchu křesťanské lásky. Charitní služba je založena na respektování, ochraně a rozvíjení přirozených práv každého člověka. Charita poskytuje pomoc potřebným lidem v nouzi bez rozdílu rasy, vyznání a národní či sociální příslušnosti. Naše organizace usiluje o profesionální přístup. Odborně a spolehlivě provedená péče je pro nás prvořadá, nezapomínáme však na pochopení různosti každého člověka, na jeho důstojnost a svobodné rozhodování. Usilujeme o komplexnost péče vedle fyzické, psychologické a sociální stránky nepřehlídíme taky duchovní rozměr člověka.

Charita Kyjov poskytuje tyto služby

Charitní pečovatelská služba

Posláním pečovatelské služby je umožnit lidem se sníženou soběstačností vést důstojný život v jejich přirozeném sociálním prostředí a zachovat si vlastní životní styl. Jedná se o terénní službu, která je poskytována přímo v domácnostech uživatelů, na základě jejich potřeby. Pečovatelská služba zahrnuje tyto základní činnosti: pomoc při zvládnutí běžných úkonů péče o vlastní osobu, pomoc při osobní hygieně nebo poskytnutí podmínek pro osobní hygienu, poskytnutí stravy nebo pomoc při zajištění stravy, pomoc při zajištění chodu domácností, zprostředkování kontaktu se společenským prostředím, fakultativní služby (pedikúra).

Charita Kyjov má tři střediska pečovatelské služby: Pečovatelská služba Kyjov, Pečovatelská služba Vracov a Pečovatelská služba Svatobořice - Místřín.

Osobní asistence

Posláním osobní asistence je podpora osob se sníženou soběstačností, které ke svému životu potřebují pomoc druhého člověka. Podstatou služby je pomoc osobního asistenta se zvládnutím běžných každodenních dovedností a úkonů, které by uživatel dělal sám, kdyby mu v tom nebránilo zdravotní postižení nebo stáří. Služba je určena dětem i dospělým.

Charitní ošetrovatelská služba

Charitní ošetrovatelská služba (tzv. home care) je zdravotní péče poskytována zdravotními sestrami v domácnosti pacienta. Jedná se zejména o tyto zdravotní výkony - odběry biologického materiálu (krev, moč), aplikace injekcí a inzulínu, měření krevního tlaku, převazy ran a defektů kůže, ošetřování stomií, výměny katetrů a také rehabilitační cvičení. Zdravotní péče je indikována ošetřujícími lékaři. Je hrazena z prostředků veřejného zdravotního pojištění.

Domácí hospicová služba

Domácí hospic David poskytuje individuální komplexní a dostupnou péči těžce nemocným a umírajícím i jejich rodinám v domácím prostředí. Nabízí odborné poradenství a lidskou blízkost, pomoc při doprovázení těžce nemocného, odbornou zdravotní péči, společenství v posledních chvílích života. Služba je určena pro pacienty v pokročilých a konečných stádiích nevyléčitelných chorob.

Charitní dům pokojného stáří Čeložnice

Charitní dům pokojného stáří v Čeložnicích slouží seniorům, kteří nemohou ze zdravotních nebo sociálních důvodů pobývat sami v domácím prostředí a jejich potřeby nemohou být zajištěny ani jejich rodinou ani terénními sociálními službami. Kapacita domova je 26 míst. Naším cílem je vytvořit prostředí pro důstojné dožití uživatele - co nejvíce podobné domácímu prostředí – a udržet nejvyšší možnou míru soběstačnosti. Cílem je také nabídka pravidelných duchovních aktivit. Věkový průměr obyvatel je 82 let.

Kontaktní centrum – víceúčelová drogová služba a Terénní programy

Základní ideou programu je pomoc lidem zasaženým drogovou závislostí, lidem, kteří jsou vznikem a rozvojem drogové závislosti ohroženi, jejich příbuzným a blízkým a zvýšení informovanosti a orientace veřejnosti v této problematice. Terénní práce je specifická forma služby, poskytovaná přímo na ulici. Cílem je minimalizace následků drogové závislosti.

Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež klub Wu-Wej

Posláním Nízkoprahového klubu Wu-Wej je poskytovat odbornou pomoc a podporu dětem a mládeži od 11 do 26 let z Kyjova a blízkého okolí, kteří se nacházejí v nepříznivé sociální situaci nebo způsobem svého života jsou touto situací ohroženi. Vést je k pozitivní změně v životním způsobu a k sociálnímu začlenění do jejich přirozeného prostředí.

Občanská Poradna

Občanská poradna nabízí pomoc, radu obyvatelům Kyjova a jeho okolí, kteří prožívají náročné životní období, zažívají krizi, a nemusí to být zrovna „velká“ krize. Můžeme společně hledat řešení vzniklé situace, zprostředkovat následnou pomoc, předat informace o jiných institucích, pomoci se sepsáním např. odvolání, žádosti o splátkový kalendář a pod. Momentálně nejvíce řešíme problémy s exekucemi a dluhy.

C-klub

C-klub Charity Kyjov je svépomocná skupina pro onkologicky nemocné. Jejím posláním je vzájemná podpora lidí prožívajících podobné problémy. Člověk v tomto prostředí pomoc a podporu nejen přijímá, ale současně i poskytuje, což jej zbavuje pocitů bezmoci. Toto je pro členy zdrojem naděje a usnadňuje to zvládnutí těžké životní situace.

Půjčovna kompenzačních pomůcek

Charita Kyjov zprostředkovává uživatelům svých služeb a také ostatním zájemcům zapůjčení kompenzačních a rehabilitačních pomůcek. Naše organizace se snaží půjčovnu pomůcek pravidelně doplňovat a rozšiřovat dle poptávky uživatelů služba. Nabízíme např. tyto pomůcky: polohovací lůžka, stolky k lůžku, antidekubitní matrace, invalidní vozíky, WC židle, chodítka apod.

Matrika

Evidence obyvatel od 1.6. do 30.11.2011

Stav k 31.5.2011	539
Narodilo se.....	4
Přihlásilo se	1
Odhlásilo se	7
Zemřelo.....	0
Stav k 30.11.2011	537

Podrobný rozpis

Narodili se:	Danny Rajsigl Evelin Holešinská Nela Nedvěďická Julie Lungová
Přihlásili se:	Natálie Sternatová
Odhlásilo se:	Marek Smišík Marek Křížka Pavčina Křížková Michaela Křížková Martin Křížka Olga Jahodová Tomáš Preisler

Životní jubilea

70 let

Josefa Bílová

75 let

Jindřich Brázda
Veronika Plachá

80 let

Mária Lungová

Nejstarší občané v obci

Nejstarší žena v obci

Ludmila Klimešová

Nejstarší muž v obci

MDr.P. Radim Hložánka,
emeritní farář Místřínský,
čestný kanovník Kroměříž-
ský, čestný člen řádu ně-
mecký rytířů

Připravované akce

- 6.1.** (PÁ) v 16:45 h **Tříkrálový koncert** – vystoupí Děcka ze Skoronice a Varmužova hudecká muzika, kostel sv. Floriána.
- 14.1.** (SO) ve 14:30 h **XVII. Dětský krojový ples** – k tanci a poslechu hraje DH mladých ZUŠ Kyjov v sokolovně ve Vlkoši. V desetiminutových vstupech se Vám představí dětské národopisné soubory ze svými cimbálovými muzikami – Malé Zálesí z Luhačovic, Dolinečka ze Starého Města, Spineček ze Vnorov, Pomněnka z Tvrdonic, Hrušky z Bulhar, Světlovánek z Bojkovic, Troskáček z Troskotovic a soubor ze Skoronice. Vstupné dospělí 90 Kč, školní děti 40 Kč, předškolní 20 Kč, krojování zdarma.
- 20.1.** (PÁ) od 20:00 h **Ples Mikroregionu Nový Dvůr** – k poslechu a tanci hraje kapela Vivian Band, sál obecního domu.
- 18.2.** (SO) **Ostatky po dědině** – obchůzka masek a krojované chasy s tancem, zpěvem a hudeckou muzikou. Pořádá Kulturní a vlastivědné sdružení Skoronice, začátek v 9:00 h.

- 19.2.** (NE) v 15:00 h **Dětský maškarní karneval** – pořádá Kulturní a vlastivědné sdružení Skoronice v sále Obecního domu.
- 25.3.** (NE) **Smrtná neděle** – starobylý zvyk, při kterém děvčata v kroji obcházejí jednotlivé domy a zpívají postní písně. Pořádá Kulturní a vlastivědné sdružení Skoronice.

- 30.4.** (PO) Stavění máje za doprovodu dechové hudby
- 26.5.** (SO) Den otevřených sklepů

Stárkou ve Skoronicích

Za svůj život jsem se zúčastnila již několika hodů, i do kroje se oblékám mnohokrát do roka, takže nic z toho není pro mě nové a výjimečné. Výjimečné letos však bylo to, že jsem byla požádána, ať se ujmu role stárky ve Skoronicích. Popravdě jsem z toho nebyla zpočátku příliš nadšená. Za prvé ačkoli jsem v podstatě „skoroňačka“, znám v dědině jen málo lidí. A pak taky existuje spousta jiných výmluv, proč „zrovna teď ne“. Jenže hody byly vždycky a budou i v budoucnu, a tak jsem tyto starosti hodila za hlavu a řekla si, že je to správná věc a že takové hody už nikdy nezažiju, což se i vyplnilo.

Obdivuju, kolik lidí se v tak malé obci odhodlá jít do průvodu, neparádí se do kroje a vyrazí znovu a znovu obnovovat tradici našich předků. A tím jak se stále upínáme k této vzpomínce, tak se stává i naší tradicí a tradicí našich dětí. A je to tradice krásná. Kdy jindy vidíte, že se všichni lidi chytanou kolem ramen a společně zpívají. Kdy jindy se zapomíná na společné spory líp než při dobrém víně a muzice, která lahodí našemu srdci. A ta pestrost krojů a nazdobený věnec a kácer vše prozářené v podzimním slunci...

Skoronské hody jsou živé a přirozené, plné radosti a života. Folklor, který opravdu vychází přímo ze srdcí všech zúčastněných. Jde to vidět, když se několik týdnů před hodama mladí schází na obecnáku při hodových přípravách. Atmosféra je provoněná tím, jak se všichni těší, až tyto přípravy vyvrcholí. Je dokonce těžké říct něco kritického, hlavně pokud žijete folklorem tak jako já. Vryje se vám pod kůži natolik, že si bez těchto radostí nedokážete představit ani jeden rok. Nezapomínejme na tyto tradice, protože je nám může závidět celý svět. A že je Skoroňákům co závidět.

Nakonec chci samozřejmě poděkovat všem, kteří hody umožnili, kteří se na jejich přípravě podíleli, všem kteří nás přišli podpořit, s námi zazpívat a zatancovat, samozřejmě soupeřníkům stárkům a stárce a také všem, kteří tuto tradici udržují dodnes. Už teď se těším na příští rok.

Hanka Novosadová

Obecní knihovna

Během druhé poloviny roku 2011 proběhla automatizace knižního fondu v obecní knihovně. Jejím cílem bylo rozšíření služeb, které knihovna nabízí a možnost on-line přístupu do databáze knihovny. Všechny knihy byly zadány do počítače a tím byl vytvořen On-line katalog. Ten bude k dispozici všem zájemcům o informace z knižního fondu, bez ohledu na skutečnost, zda jsou registrovanými čtenáři. Od ledna 2012 bude kompletní katalog více než 3 000 svazků přístupný na internetových stránkách knihovny www.knihovnaskoronice.webk.cz.

V katalogu zjistíte informace o tom, které knihy jsou v knihovně k vypůjčení, včetně výměnného fondu – to jsou knihy, které máme půjčené z Městské knihovny Hodonín. Knižní fond obecní knihovny byl v závěru roku 2011 rozšířený o více než dvacet svazků. Jedná se především o beletrii pro dospělé, knížky a encyklopedie pro děti a desítku publikací nabízejících seznámení s historií obcí regionu – Vlkoš, Milotice, Ratiškovice, Hovorany, Čejč a další. Registrovaní čtenáři si po zadání čísla průkazky a PINu (ten obdrží v knihovně) mohou zarezervovat vybrané svazky, případně prohlédnout „svůj účet“ – seznam knih, které mají půjčeny.

Půjčovně na rok 2012 se nemění. Další novou službou v knihovně bude laminování. Zájemci mohou přinést jakékoliv dokumenty, fotografie apod. do velikosti A4 a za poplatek 5 Kč za kus jim je zatavíme.

Renata Ticháčková

Jízda králů v kronikách obce Skoronice

V neděli 5. června uspořádala mládež starobyloou slavnost „Jízdu králů“, která byla provedena opravdu pěkně a důstojně. Po dlouhé době se dědina opět rozzářila nádherným naším krojem, zasvítily koženice a široké košele patnácti mladých chlapců na omašlených koních.

*Kronika obce Skoronice
1910–1957, rok 1955, str. 252*

Zdejší mládež uspořádala dne 20. května v obci tradiční už „Jízdu králů“. Slavnost byla hojně navštívena i cizími diváky a pěkně se vydařila. 24. června předvedli chlapci tento zvyk na „Slováckém roku“ v Kyjově, kde navštívili přes sto domů a svým vystoupením a provedením sklidili velký úspěch. Z počtu 22 jezdců bylo 5 ženatých.

*Kronika obce Skoronice
1910–1957, rok 1956, str. 258*

28. srpna uspořádali naši chlapci ve Vracově na dožínkách „Jízdu králů“, která se sice vydařila, ale byla přijata vracovskými „domorodci“ dosti chladně.

*Kronika obce Skoronice
1957–1994, rok 1960, str. 41*

20. srpna na Slováckém roku v Kyjově provedli naši chlapci zase úspěšně tradiční „Jízdu králů“. Bylo to však už snad naposled, neboť ubývá koní a už tentokrát jsme museli vypůjčovat 3 páry z Kyjova. Chlapců bylo 28.

*Kronika obce Skoronice
1957–1994, rok 1960, str. 50*

22. srpna provedlo 20 našich chlapců v Kyjově na okresních dožínkách tradiční Jízdu králů. Tentokrát si však už museli vypůjčit 10 koní z Vlkoše a 2 z Kyjova.

*Kronika obce Skoronice
1957–1994, rok 1965, str. 96*

15. srpna předvedli naši chlapci na Slováckém roku v Kyjově tradiční „Jízdu králů“. Bylo jich na koních 26, musili se je však vypůjčit z Vlkoše a Kyjova, neboť ve Skoronicích jich už je jenom 5 párů (za skoronského hospodaření bylo 35 párů). Při strojení pomohla obětavá děvčata, a tak celá akce vyzněla spontánně, líbivě a měla v okolí pěkný ohlas. Naši mladí se ukázali v dobrém světle a celá obec z nich měla a má radost.

*Kronika obce Skoronice
1957–1994, rok 1971, str. 175*

V Kyjově byl letos zase uspořádán tradiční Slovácký rok, národopisné slavnosti, které se neuvídí ani ve světoznámé Strážnici. Také naši chlapci se předvedli pestrou a bohatýrskou „Jízdu králů“ na koních, které jsme si však letos museli vypůjčit z okolních obcí, neboť u nás vlivem sloučení JZD nezůstal ani jeden kůň! A bylo chlapců tolik, jako nikdy: rovných 30. Byla to opravdu úchvatná podívaná hned od začátku, když přijeli cvaletm 3 vyslanci za zvuků fanfár z radniční věže pro povolení. Náměstí vřelo, tleskalo našich chlapcům a všichni chtěli být co nejbliž, takže naši staří „koňáci“ v rolích pořadatelů nestačili držet ochranný pás kolem průvodu. Na městě bylo víc než 5 000 diváků! Kolem 70 domů naši chlapci navštívili a vyvolávali samorostlé, doma připravené verše funkcionářům, vedoucím obchodů a podniků, ale také řadovým kyjovským občanům. Tito zase neskrblili dárky a věnovali chlapcům všechno možné: od jídla a pití přes suvenýry k hotovým penězům. Měli jsme z naší mládeže radost, neboť jízda byla provedena na vysoké úrovni, důstojně a tak – jako i jindy – zanechali Skoroňáci v Kyjově ten nejlepší dojem. O dobroty se chlapci podělili s děvčaty, které jim více než měsíc dopředu připravovali růže, mašle, srdcata a další ozdoby na koně. Celá Jízda králů je natočena také na 16mm film a já se osobně skepticky domnívám, že to byla asi „labutí píseň“, neboť se nám v budoucnu už nejen stěží podaří zajistit koně, ale i chlapce, neboť přibývá těch, kteří se koní – bojí!!!

Kronika obce Skoronice 1957–1994, rok 1975, str. 273

Vyvolávač Jakub Vašíček, 1958

Vlastimil Kůřil, Jan Šmíd a Vojtěch Holman, 1977

Václav Křížka, 1977

Vít Křížka, 1977

Josef Lunga, Josef Holcman a Blažej Lunga, 1983

K zápisům z letopisů obce Skoronic připojujeme tři z velkého množství gratulací k zapsání Jízdy králů na reprezentativní seznam nehmotného dědictví lidstva.

Ahoj. Jasně, že jsem to zaregistrovala a upřímně gratuluji. Je to pro všechny Moraváky velké zadostiučinění, je to uznání za udržování tradic a krojů. Musím poděkovat i za sebe, mám další věc, kterou se můžu chlubit ve světě. Díky a hodně štěstí do dalších let. Jana

Ing. Jana Bačíková, starostka obce Vacenovice

Ahoj, sleduji to v médiích, tož nezbývá než gratulovat. A tak gratuluju a tiše závidím.

Josef Levek, starosta obce Milotice

Zdravím do milovaných Skoronic! Zítřka si kupte prosím Nové Slovácko. Píšu o vás. A BĽAHOPŘEJU MOC!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Antonín Vrba, Velká nad Veličkou

Tříkrálová sbírka

V sobotu 7. ledna 2012 vyjdou do ulic malí i větší tříkráloví koledníci a s písní „My tři králové ideme k Vám, štěstí, zdraví vinšujem Vám....“ Vás budou žádat o finanční příspěvek do zapečetěné pokladničky pro ty, kterým není dopřáno žít v takových podmínkách jako většina z nás. Za každou korunu Vám předem děkují pracovníci Charity Kyjov.

Chtěla bych na tomto místě poděkovat všem, kteří se do této záslužné činnosti zapojili v letech minulých, i těm, kteří opouští se svými dětmi a jejich vrstevníky teplo domova dnes, aby přinesli do mnoha domovů radost a pomohli dobré věci. Velké díky patří dvěma dívkám Barboře Chytilové a Adéle Lungové, které se mnou jaké malé holčičky před léty začínaly a nyní již podruhé budou vedoucími skupinek a doprovodí na koledu své mladší sourozence a jejich kamarády a Jolaně Vašíčkové, která putuje s koledníky po obci již dlouhá léta.

Dagmar Lungová, místní asistentka sbírky

Řízená degustace Svatomartinských vín

Vinařský spolek Skoronice využil příležitosti uvedení letošních svatomartinských vín na trh a uspořádal na Martina, tj. 11.11.2011 ochutnávku mladých vín. Zvolili jsme formu řízené degustace s omezeným počtem patnácti účastníků.

Pro ně jsme k ochutnání připravili 16 vzorků od osmi vinařů ze dvou vinařských podoblastí Moravy – Slovácké a Mikulovské. Hlavní cíl této akce byl prostý – ochutnat letošní svatomartinská a udělat si obrázek o přicházejícím ročníku. V průběhu akce jsme zároveň diskutovali o smyslu svatomartinských vín, terroiru a stylu představených vzorků, které měly původ v různých vinařských podoblastech. Degustace a kvalita vín naznačila i úroveň vlastní produkce v letošním roce.

Většina účastníků byla s novým typem akce ve Skoronicích velmi spokojena. Degustace nebyla jen příjemným setkáním místních a vlkošských vinařů. Podle slov účastníků bylo svatomartinské koštování zábavou i poučením a také příležitostí seznámit se s poměrně širokým spektrem vín a vinařství, což pozitivně rozšiřuje jejich znalosti.

Jako jeden z nejzajímavějších vzorků večera bylo degustátory označeno Svatovavřínecké z rakvického Vinselekt Michlovský. Renomované vinařství dodalo na trh nečeřené a nefiltrované víno, které přesto působilo odrůdově čistým a harmonickým dojmem. Vysoce byla hodnocena i vína firmy Vinné sklepy Valtice. Zaujalo jejich Svatovavřínecké i nečekaně vyzrálé a zároveň svěží Veltlínské červené ranné.

Seznam degustovaných vín:

1. Müller Thurgau, Štěpán Maňák Žádovice – slovácká podoblast
2. Müller Thurgau, Tomáš Krist Milotice – slovácká podoblast
3. Müller Thurgau, Vinařství Dufek Svatobořice – slovácká podoblast
4. Müller Thurgau, Vinofol Novosedly – mikulovská podoblast
5. Müller Thurgau, Vinselekt Michlovský, Rakvice – mikulovská podoblast

6. Veltlínské červené ranné, Vinné sklepy Valtice – mikulovská podoblast
7. Muškát moravský, Vinařství Žůrek – Žeravice – slovácká podoblast
8. Svatovavřínecké rosé, Štěpán Maňák Žádovice – slovácká podoblast
9. Svatovavřínecké rosé, Tomáš Krist Milotice – slovácká podoblast
10. Svatovavřínecké rosé, Vinařství Dufek Svatobořice – slovácká podoblast
11. Portugal modrý, Tomáš Krist Milotice – slovácká podoblast
12. Portugal modrý, Vinařství Dufek Svatobořice – slovácká podoblast
13. Svatovavřínecké, Štěpán Maňák Žádovice – slovácká podoblast
14. Svatovavřínecké, Václav Šalša, Kyjov – slovácká podoblast
15. Svatovavřínecké, Vinselekt Michlovský, Rakvice – mikulovská podoblast
16. Svatovavřínecké, Vinné sklepy Valtice – mikulovská podoblast

Vinařský spolek v roce 2012 aneb co (zatím) připravujeme v první polovině roku

- 6.1.2012** **Řízená degustace** – Veltlínské zelené, křížem krázem po České republice, ochutnávka cca 15 vzorků vín od různých vinařství z různých vinařských podoblastí Moravy
- 13.1.2012** **Odrůdová degustace** – ochutnávka odrůd MT + VZ místních vinařů, zaměřená především na zjištění kvality a úrovně vlastních vín či odhalení případných nedostatků a vad.
- leden, únor** **Odrůdové degustace** – vlastních vín viz výše, dle odrůd, termíny budou upřesněny
- únor** **Řízená degustace** – světová vína, připravíme ochutnávku vín některé z vinařských velmocí (Itálie, Francie, popř. jižní Amerika), dle finančních možností
- únor, březen** **Exkurze** – návštěva vinařství Dufek, Metroflora, popř. Štěpán Maňák
- 26.5.2012** **Otevřené sklepy** – 2. ročník akce ochutnávky vín zdejších vinařů přímo v místě jejich vzniku, v neopakovatelné atmosféře místních sklepů a sklepni kolonie.

Některé další projekty jsou ve fázi rozhodování o jejich případné realizaci, proto sledujte naši nástěnku na autobusové zastávce, kde vás aktuálně informujeme o konaných akcích.

Budeme velmi rádi, pokud se našich akcí zúčastníte, popř. nás jakýmkoliv způsobem podpoříte. Děkujeme.

za Vinařský spolek Skoronice Aleš Rajsigl

Mikroregion Nový Dvůr

Mikroregion Nový Dvůr má za sebou již IX. Trh místních produktů a řemesel

Třetí zářijovou neděli uspořádaly obce Mikroregionu Nový Dvůr v pořadí již devátý ročník Trhu místních produktů a řemesel, a to na tradiční adrese – na nádvoří zámku Milotice.

Pokud jste tam toho dne byli, mohli jste vidět nejen ukázkou tradičních lidových řemesel v podobě prodejných řemeslných výrobků, ale také bohatý doprovodný program, který skýtal zábavu zejména pro ty nejmenší návštěvníky. Bylo pro ně připraveno loutkové divadlo, dětský workshop, v němž si děti mohly vyrobit vlastní šperky, vymodelovat si z marcipánu figurky, které záhy s neskrývanou radostí zkonzumovaly, nechat si pomalovat obličej do podoby nejrozličnějších zvířátek či fantaskních

postav, vyřadit se u hasičských soutěží, zkusit si práci s keramickou hlinou či zručnost při aranžování drobných suchých vazeb... Pamatovali jsme však i na ty dříve narozené; pro ně byl připraven košt vín, do něhož vzorky věnovali místní vinaři z mikroregionu, nově mohli také využít lazebnu, v níž jim bylo zkušenými pohyby dvou masérek ulehčeno od bolesti a napjetí svalů. Zapomenout nesmíme ani na bohatý kulturní program, v němž se představily všechny obce Mikroregionu Nový Dvůr zastoupené svými kulturními složkami. Největší zájem však byl, dle dlouhé fronty, o místní gastronomii – teplé škvarky, chleba se sádlem a kvašákem, povidla na lízačku, perníčky, laty, béleše... Letošní ročník byl navíc ještě obohacen o fotografickou výstavu exponovanou v zámecké konírně, jejímž

autorem je starosta obce Vlkoš Ing. Jiří Flora.

Závěrem bych ráda poděkovala všem, kdo svou ať už aktivní účastí či ochotným přístupem, přispěli k zdárnému průběhu Trhu místních produktů a řemesel, a to i přes ztížené podmínky, způsobené silným větrem, který nám polámal a odnesl většinu stánků na hospodářském nádvoří. Opět jsme se tak přesvědčili, že větru dešti ještě stále neporučíme. Věřím však, že ten příští, jubilejní desátý ročník, přinese nejen slunečné počasí, ale i nové a nezapomenutelné zážitky.

Mgr. Bc. Veronika Gasnárková Svobodová, manažerka mikroregionu

Autorem fotografií je Ing. Jiří Flora

Milí farníci, obyvatelé Skoronic

Je pro mě vzácné mít možnost Vás takhle společně oslovit v době vánoční. Vzácné proto, že jsme mezi Vámi teprve od prázdnin a s většinou jsem ještě neměl tu příležitost se seznámit či pozdravit.

V tyto dny jsme mohli vyslechnout nebo ještě vyslechneme množství přání, zamyšlení či pozdravů. Nejčastěji asi zaznívají mezi přáními slova: štěstí, zdraví, láska, úspěch. Ti dříve narození ještě nezapomenou připojit Boží požehnání. Je dobré se zamyslet, které z nich je nejpotřebnější. K tomuto přemýšlení mě přivedl tento příběh, který ke mně doputoval na začátku adventní doby.

„Jedna žena vyšla z domu a uviděla tři staré muže s dlouhými bílými vousy, kteří seděli vpředu na dvoře. Nepoznala je. Pověděla: ‚Nemyslím, že vás znám, ale musíte být hladoví. Prosím pojďte dál a vezměte si něco k jídlu.‘

„Je tu pán domu?“, zeptali se. „Ne“, odpověděla.

„Potom nemůžeme vstoupit“, odpověděli oni.

Večer, když se manžel vrátil, žena mu pověděla, co se stalo. Běž a pověz jim, že jsem doma a pozvi je. Žena vyšla ven a pozvala muže dovnitř.

„My nemůžeme společně vstoupit do domu“, odpověděli. „Proč ne?“, zeptala se.

Jeden z těch starých mužů začal vysvětlovat. Ukázal na jednoho z nich a pověděl:

„Jeho jméno je Zdraví.“

Ukázal na druhého:

„Tenhle se jmenuje Úspěch a moje jméno je Láska.“ Potom dodal: *„Teď běž a prodiskutuj se svým mužem, kterého z nás chcete doma.“*

Žena se vrátila a pověděla, co slyšela. Její manžel měl velkou radost. *„Jak milé!“, pověděl. „Vzhle-*

dem k naší situaci pozveme Zdraví. Ať přijde a naplní náš dům zdravím.“

Jeho žena nesouhlasila. *„Drahý, proč nepozveme Úspěch?“*

Babička, která slyšela jejich rozhovor, vběhla do pokoje se svým návrhem: *„Nebylo by lepší pozvat Lásku? Náš dům by byl naplněný láskou!“*

„Dáme na radu naší babičky“, pověděl manžel svojí ženě. „Běž ven a pozvi Lásku, bude to náš nejlepší host.“

Žena vyšla ven a zeptala se těch třech mužů: *„Který z vás je Láska? Pojďte, prosím a buďte naším hostem.“*

Muž jménem Láska vstal a šel k domu. Ostatní dva vstali taky a následovali ho. Překvapená žena se zeptala Zdraví a Úspěchu: *„Pozvala jsem jenom Lásku, proč jdete také?“*

Staří muži odpověděli společně.

„Když byste pozvali Zdraví, anebo Úspěch, ostatní dva by zůstali venku, ale vy jste pozvali Lásku a kamkoliv on jde, my jdeme s ním. Kdekoliv je Láska, tam je i Zdraví a Úspěch!“

Službu kněze vykonávám třetí rok, ale za tuto chvíli jsem měl možnost v mnoha setkáních s lidmi v různých životních situacích vyzpozorovat, že skutečné štěstí je zažít projev lásky právě tam, kde nastupuje nemoc, která mi bere zdraví a všechno to, na čem byl doposud můj život postaven. Skutečné štěstí je zažít projev lásky právě tam, kde jsem ztratil možnost pokračovat v úspěšné kariéře.

Poznal jsem, že v posledku jde skutečně o to, kolik lásky jsem rozdál, tolik se mi jí vrací v těchto těžkých situacích, které k našemu životu neodmyslitelně patří. Poznal jsem, že pokud chceme hovořit o skutečné lásce, tak ta je náročná. Tu se nejedná jen o slova, ale jejím projevem je umění obětovat se nezištně pro druhého.

A právě Vánoce jsou pro mě vzácné tím, že tuto pravou nezištnou lásku nám v osobě narozeného Ježíše ukazují a nabízejí. V Bibli totiž čteme o prvních Vánocích naprosto jinou zprávu, než jak prožíváme tyto svátky my. K této zprávě mi sedí definice Vánoc, kterou jsem někde pochytil, že Ježíš si to na této zemi odedřel od dudlíku až po kříž. Realita jeho narození je drastická a naše betlémy ji nejsou schopny zachytit. Ale právě zde vidím důkaz pravdivosti slov Písma, že právě o Vánocích k nám sestoupila Boží láska. To totiž nejsou jen krásná slova, která nás sice mohou nadchnout, ale starosti všedních dní nám je zase rychle vezmou, ale to je konkrétní život plný obětí až po tu největší oběť vlastního života za naše hříchy na kříži. A zde nacházím pramen víry a smysl Boží lásky, kterou Ježíš jakožto Boží Syn celý svým životem potvrdil. A on zve, abychom se od něj a s jeho pomocí této lásce učili.

A tak nám přeji odvalu milovat po celý nový rok tak, jak to ukázal svým životem Ježíš: pravá láska raději usiluje o to šťastným učinit, než šťastným být. V tom je to, co se možná již z přání vytrácí, ono Boží požehnání, s jehož pomocí v nás může růst pravá láska. Ta nehledá jen sebe a umí pozvednout tam, kde hmotné hodnoty ztrácejí cenu.

Požehnaný vánoční čas a celý následující rok přeje pan farář

Pavel Šupol

Betlémské světlo

Tradice přinášení Betlémského světla zdomácněla i ve Skoronicích. Jsou zde lidé, kteří nás vyhlíží a nebo si už automaticky zajdou do zádveří kostela sv. Floriána, aby si světlo odnesli domů. Možná si občas někdo položil otázku: Odkud to je? Jak se to sem dostalo? A proč to roznášejí zrovna skauti? Tady jsou odpovědi na některé otázky:

Historie

Milá tradice se zrodila v Rakousku. Akci začal pořádat Linecký rozhlas roku 1986 ve prospěch nadace Světlo ve tmě, která pomáhá nevidomým a slabozrakým. Rakouské aerolinie tehdy nabízely zdarma let do Betléma a hrstka nadšených pracovníků rozhlasu a televize se dala do práce. Museli překonat mnoho praktických i byrokratických překážek. Bylo potřeba zkonstruovat speciální kontejner s přívodem kyslíku, protože na palubě letadla není dovoleno přepravovat otevřený oheň, museli přesvědčit bezpečnostní kontrolu na letišti, která v zásilce hledala rafinovanou podobu nálože... A tak se stalo, že ruka postiženého chlapce v jeskyni, kde se narodil Ježíš Kristus zapálila Betlémské světlo! A tento mihotavý plamínek putoval do Evropy.

Na Štědrý den 24. prosince 1986 se poprvé v přímém televizním přenosu zapalovalo v lineckém studiu Betlémské světlo. Před rozhlasem stáli lidé ve frontě a z nádraží se Betlémské světlo rozjelo v kabinách strojvůdců po celém Rakousku. „Svaté světýlko“ mělo úspěch. A vzhledem k ohlasu, který celá akce vyvolala, byla organizace rozvozu svěřena rakouským skautům. O dva roky později už jeho zapálení v Betlémě vysílala rakouská televize přes satelit do celého světa. V revolučním roce 1989 se okruh rozšířil skokem o sousední země. Rakouští skauti se ujali šíření světla do zemí bývalé východní Evropy. V tomto roce se světlo z Betléma dostalo až před sochu sv. Václava v Praze a plálo na Slavíně, na hrobě zakladatele českého skautingu A. B. Svojsíka.

A u nás

Možnost zažehnutí Betlémského světla i v našich domácnostech je již považována za milou vánoční tradici. Málokdo však ví, že u jejího zrodu stál Brňan Jan Svoboda. Jak na tu dobu vzpomíná?

"Co bylo na začátku? Účast jedné družiny čerstvě založeného 41. skautského oddílu v Brně na jamboree vídeňských skautů v srpnu 1990. Mimo to, že jsme vše sledovali jako v 'Jiříkově vidění', dozvěděli jsme se také o celorakouské skautské akci rozvozu Betlémského světla, která se konala pod záštitou a za přispění ORF pod názvem 'Licht ins Dunkel'. Jednalo se o charitativní akci na podporu nevidomých a slabozrakých. Akce na mne zapůsobila svým duchovním nábojem, romantikou a dramatičností. Vnímám ji jako výzvu. Informace o jejím konání se dostala i do Prahy, kam exiloví čeští skauti přivezli Betlémské světlo z Vídně již o Vánocích 1989. Vyčkávali jsme, jak se budou věci dále vyvíjet. Když se ještě v půli října 1990 nic nedělo, spojil jsem se s Vídní sám. Dostal jsem vcelku lakonickou informaci: Praha se k ničemu nemá, zkuste to vy. Tak jsme se do toho pustili. Dva měsíce do Vánoc daly všem zúčastněným pěkně zabrat. Vedle technických problémů – v čem světlo převážet, jak to zařídit, aby nás nevyhodili z vlaku hned v Brně, kterými vlaky a kam jet, na koho se obrátit,

aby naše kurýry aspoň někde někdo čekal na stanicích – jsem musel vymyslet celou legendu a směřování této akce. Na rozdíl od Rakouska, pořádání charitativních akcí v naší republice nebylo ještě zvykem, a spoléhat se na tehdejší ČSD, že budou podporovat rozvoz Betlémského světla, se nedalo. Nezbylo, než postavit celou hru na skautských principech a idejích, pomocí kterých jsme chtěli připomenout i význam Vánoc jako duchovních svátků klidu a míru, nikoliv honby za materiálními požitky.

Pomocí duchovního náboje skautingu jsme chtěli prolomit i mezilidské bariéry – mezi sousedy, mezi generacemi. Vztahy poničené nedůvěrou mezi lidmi byly už tenkrát zřejmé, ale postupně se objevovalo, že skutečnost je ještě horší. Rozeslal jsem první dopisy jako vlašťovky členům duchovního odboru Junáka. Po kladných ohlasech se příprava akce Betlémské světlo v naší zemi rozjela naplno. Jednali jsme s posádkami vlaků, sháněli vhodné lampičky, zajišťovalo kurýry do vlaků (zaměstnal jsem tehdy celou rodinu, takže ještě v roce 1994 jsem musel vyslechnout poznámky o soukromé rodinné akci), zařizovali financování jízdenek (dnes ani už nevím z čeho) a další a další drobnosti. Když po Novém roce přišly první dopisy s ohlasy na tuto hru, řekli jsme si, že o dalších Vánocích budeme pokračovat. Jestliže potom v roce 2004 už i státní a církevní představitelé mluvili o rozvozu Betlémského světla jako o vánoční tradici, je to nejlepší poděkování všem, kteří stáli v roce 1990 u jejího zrodu..."

Betlémské světlo 2011

Ekumenická bohoslužba spojená s převzetím Betlémského světla proběhla v sobotu 10. prosince 2011 ve 14:00 hod. v chrámu Zur Heiligen Familie ve Vídni (Familienplatz 8). Následný rozvoz Betlémského světla vlaky po ČR se uskutečnil v sobotu 17. prosince 2011. Do Skoronic světlo doputuje 24. prosince, k máni bude od 10:00 hod. v zádveří kostela sv. Floriána.

Motto letošního Betlémského světla zní: „Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo...“ (Iz 9, 1)

A tak se znovu rozběhla ona štafeta, začínající v dalekém Betlémě a končící doma na Vánočních svícnech.. Letos jela do Vídně taky skautka Káťa z Ratíškovic (pod středisko Ratíškovice patří také náš oddíl) skaut předá dalším a my ho dodáme, tak aby bylo pro vás všechny, pro všechny, kdo mají zájem.

POHŘEBNÍ SLUŽBA

SOBEK & FILIPOVIČ

www.sobek-filipovic.cz

tel.: 518 612 235
mobil: 724 238 407
Zlatá ulička 231, Kyjov

SLUŽBA
24 hodin
DENNĚ

Hana Gkaitatzi

♠ *překladačství, tlumočnictví, výuka jazyků*
angličtina • němčina • italština • francouzština • řečtina • ruština

♠ *individuální poradce životního stylu*

♠ *řešení složitých životních situací*

Komenského 558, 697 01 Kyjov

tel.: +420 777 212 073

e-mail: Hana.Gkaitatzi@seznam.cz

POHŘEBNÍ SLUŽBA

KYJOV s.r.o.

(v Kyjově u hřbitova)

Stálá služba:

518 333 444

733 153 239

Zemní práce

Jiří Vašíček

Traktorbagry JCB 3CX,
pásový minibagr JCB 8027,
UNC, LIAZ, AVIA

Nabídka služeb

- ❖ terénní úpravy, svaňovací práce
- ❖ demoliční a bourací práce
- ❖ výstavba a opravy komunikací
- ❖ výkopy bazénů, vjezdů, vodovodních a kanalizačních přípojek
- ❖ doprava sypkých materiálů – písky, šterky, drtě, recykláty, kamení, zemina, ornice, betonové směsi
- ❖ přistavení kontejneru – odvoz

Tel.: 602 783 427

E-mail: jiri.vasicek@tiscali.cz

Jiří Vašíček, Vlkoš 109

696 41 Vlkoš u Kyjova

VINAŘSTVÍ JOSEF DUFEK
SVATOBORSKÝ SKLIPEK

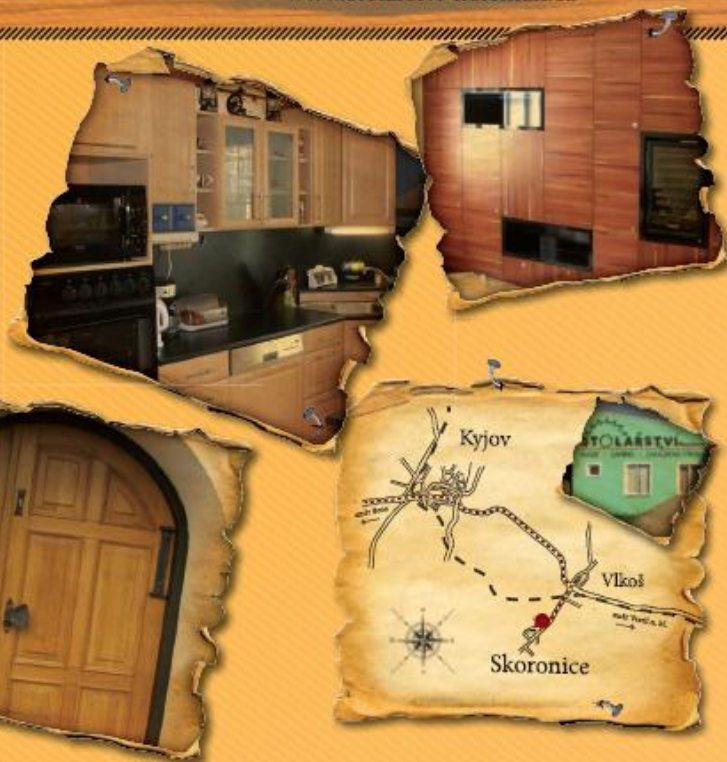
STOLARSTVÍ HOLCMAN

Stolařství Petr Holcman
Skoronice (za obchodem)
696 41 Vlkoš u Kyjova
tel.: 518 625 012, mobil: 602 536 295
e-mail: holcmanp@seznam.cz
www.stolarstvi-holcman.cz

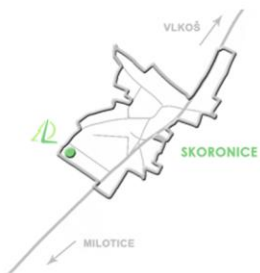
Stolařská dílna, zabývající se výrobou rozličných druhů nábytku a doplňků ze dřeva Vám nabízí své služby. Léta praxe a zkušenosti jistě oceníte. Projeví se především na kvalitě i pečlivosti, jež v dnešní době mnoho lidí postrádá.

Přesvědčte se sami a kontaktujte nás.
Nábytek na míru. Kalkulace zdarma.

kuchyně • obývací stěny • kanceláře •
dveře • zahradní nábytek • schody •
altány • šatní skříňové komody • postele
• stropy • bytové doplňky a jiné

lattenberg.cz

- Výroba a prodej rostlin
- Realizace a údržba zeleně
- Projekce a poradenství

Skoronice 186
696 41
Vlkoš

Po - Pá: 9:00 - 17:00
So: 9:00 - 11:00

+420 602 871 856
+420 607 919 482
+420 723 970 172

www.lattenberg.cz

Ohlédnutí za uplynulým pololetím ve fotografii

Vernisáž výstavy Jízda králů

Slovácký rok v Kyjově

Krojované hody

Dětský den

Fotbalový turnaj

Suchá neckyáda

Skoronská pouť

Rybářský den

Oprava památníku

Vydala obec Skoronice v nákladu 220 ks, ve Skoronících 19.12.2011.
grafická úprava: Lukáš Plachý, foto: Václav Křížka, Miroslav Plachý, Jan Grombříř